

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 12 juni 2008 in zaak nr. 07/36991 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 augustus 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de onderscheiden aanvragen van (hierna: de vreemdeling) om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en om wijziging van de aan deze verblijfsvergunning verbonden beperking afgewezen.

Bij besluit van 29 augustus 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

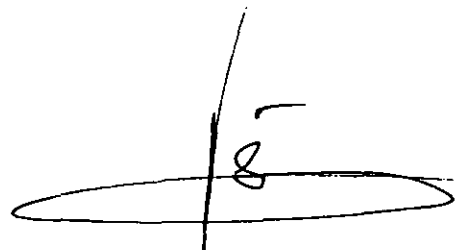
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 november 2008

343-562.

Verzonden: 20 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized '8' or 'e' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/36991 BEPTDN

**uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van
vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter d.d. 12 juni 2008
inzake**

I van Amerikaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. E.J. Joosten, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.
gemachtigde: mr. A. Noordeloos, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Eiser is op 17 mei 2000 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'arbeid als zelfstandige voor : op grond van het internationaal Vriendschapsverdrag tussen Nederland en de Verenigde Staten' (hierna: het Vriendschapsverdrag). De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning is laatstelijk verlengd tot 17 mei 2006.

1.2 Eiser heeft op 15 mei 2006 een aanvraag ingediend tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'arbeid als zelfstandige voor op grond van het Vriendschapsverdrag'. Tevens heeft eiser in juni 2006 een aanvraag ingediend tot het wijzigen van de beperking van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd van 'arbeid als zelfstandige voor op grond van het Vriendschapsverdrag' in de beperking 'voortgezet verblijf'.

1.3 Bij besluit van 23 augustus 2006 heeft verweerder zowel de aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'arbeid als zelfstandige voor op grond van het Vriendschapsverdrag' als de aanvraag tot het wijzigen van de beperking van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd van 'arbeid als zelfstandige voor op grond van het Vriendschapsverdrag' in de beperking 'voortgezet verblijf' afgewezen.

1.4 Eiser heeft tegen het besluit van 23 augustus 2006 bezwaar gemaakt. Bij besluit van 29 augustus 2007 heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard.

1.5 Eiser heeft tegen het besluit van 29 augustus 2007 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.6 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 22 mei 2008, waar eiser in persoon is

zaaknummer: AWB 07/36992 BEPTDN

blad 2

verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'arbeid als zelfstandige voor _____ op grond van het _____'. Voorts is in geschil of eiser in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het Vriendschapsverdrag. Ten slotte is in geschil of eiser in aanmerking komt voor wijziging van de beperking van de verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd van 'arbeid als zelfstandige voor _____ op grond van het Vriendschapsverdrag' in de beperking 'voortgezet verblijf'.

2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, het volgende overwogen. De aanvraag om verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'arbeid als zelfstandige voor _____ op grond van het Vriendschapsverdrag' is afgewezen omdat eiser niet langer voldoet aan de beperking waaronder de vergunning is verleend. Eiser heeft immers medegedeeld dat het bedrijf ' _____ ' is opgeheven. Voorts komt eiser niet in aanmerking voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het Vriendschapsverdrag. De nieuwe economische activiteit die eiser thans verricht dient, volgens mededeling van eiser, aangemerkt te worden als de uitoefening van een vrij beroep. Blijkens artikel 8 van het protocol bij het Vriendschapsverdrag valt de uitoefening van een beroep niet onder de bedrijfsuitoefening van een onderneming. Eiser voldoet derhalve niet aan de voorwaarden voor een verblijfsvergunning op grond van het Vriendschapsverdrag. Daarnaast is de aanvraag van eiser om wijziging van de beperking van de verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd van 'arbeid als zelfstandige voor _____ op grond van het Vriendschapsverdrag' in de beperking 'voortgezet verblijf' afgewezen omdat eiser, gelet op de genoemde beperking van de eerder aan hem verleende vergunning, niet in aanmerking komt voor voortgezet verblijf op grond van artikel 3.50 en 3.51 van het Vreemdelingenbesluit (Vb) en de door eiser aangevoerde omstandigheden niet zodanig individueel en bijzonder zijn dat van hem niet kan worden gevergd dat hij Nederland verlaat.

2.3 Eiser heeft tegen dit besluit, voor zover hier van belang en samengevat, het volgende aangevoerd. Eiser stelt zich primair op het standpunt dat hij in aanmerking komt voor verlenging van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Daarnaast is eiser van mening dat aan hem, omdat hij thans een eenmanszaak drijft, een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het Vriendschapsverdrag moet worden verleend. Niet valt in te zien waarom de economische activiteit die hij thans verricht, het maken en verkopen van hoeden, niet zou vallen onder de werking van het Vriendschapsverdrag. Verweerder heeft ten onrechte in het bestreden besluit aangenomen dat er in de situatie van eiser sprake is van vrije beroepsuitoefening en dat er geen sprake is van het voeren van een bedrijf in economische zin. Subsidiair stelt eiser dat hem op grond van bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb voortgezet verblijf dient te worden toegestaan. Eiser verblijft al meer dan 15 jaar in Nederland. Het overgrote deel van deze periode heeft eiser op grond van een verblijfsvergunning in Nederland verbleven en heeft eiser in zijn eigen onderhoud voorzien. Bovendien lijdt eiser aan een oogglaucoom als gevolg waarvan hij nagenoeg blind is. Daardoor heeft hij de

uitoefening van zijn bedrijf moeten staken. Eiser heeft voorts jarenlang als dansdocent in Nederland gewerkt. Hij meent hiermee een culturele bijdrage te hebben geleverd aan de Nederlandse samenleving. Eiser heeft, mede als gevolg van zijn lange verblijf in Nederland, niemand meer om op terug te vallen in de Verenigde Staten. Eiser is van mening dat uit de bestreden beschikking niet blijkt dat verweerder bovengenoemde omstandigheden voldoende heeft meegenomen in de overwegingen die hebben geleid tot ongegrondverklaring van het bezwaar.

2.4 Ingevolge artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien - voor zover hier van belang - internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe ropen.

2.5 Ingevolge artikel 14, tweede lid van de Vw wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor verblijf is toegestaan.

2.6 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, van de Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.

2.7 Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

2.8 Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, onder e, van het Vb houdt de in artikel 14, tweede lid van de Vw bedoelde beperking verband met het verrichten van arbeid als zelfstandige. Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, onder u, van het Vb houdt de in artikel 14, tweede lid van de Vw bedoelde beperking verband met voortgezet verblijf. Ingevolge artikel 3.4, tweede lid van het Vb kunnen de beperkingen, bedoeld in het eerste lid, nader worden omschreven bij het verlenen van de vergunning.

2.9 Ingevolge artikel 3.52 van het Vb kan, in andere gevallen dan genoemd in artikel 3.50 en 3.51, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdende met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Wet heeft gehad en van wie naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

2.10 Ingevolge artikel 3.81 van het Vb wordt een aanvraag tot het wijzigen van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Wet, beoordeeld als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, met dien verstande dat de artikelen 3.71, 3.77, 3.78 en 3.79 niet van toepassing zijn en de artikelen 3.86 en 3.87 van overeenkomstige toepassing zijn, indien de aanvraag tijdig is ingediend.

2.11 Ingevolge artikel 8.26, onder g, van het Vb kan onze Staatssecretaris regels stellen over de rechten die vreemdelingen ontleen aan het Vriendschapsverdrag. Deze regels zijn nader omschreven in hoofdstuk B 11/8 van de Vreemdelingen-circulaire (Vc).

zaaknummer: AWB 07/36992 BEPTDN

blad 4

De rechtbank overweegt als volgt.

2.12 Ten aanzien van het primaire standpunt van eiser dat hij in aanmerking komt voor verlenging van de aan hem verleende verblijfsvergunning, overweegt de rechtbank als volgt. De aan eiser verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is verleend onder de beperking 'arbeid als zelfstandige voor ..... op grond van het Vriendschapsverdrag'. Eiser heeft bij de aanvraag om verlenging aangegeven dat het bedrijf ..... is opgeheven. Eiser voldoet derhalve ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw niet meer aan de beperking waarvoor de vergunning is verleend, zodat verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht de geldigheidsduur van die vergunning niet verder heeft verlengd.

2.13 Met betrekking tot de stelling van eiser dat hij (nog steeds) valt onder het Vriendschapsverdrag omdat hij weliswaar zijn bedrijf l ..... eeft moeten staken maar dat hij verder is gegaan met het voeren van een bedrijf in economische zin, namelijk een eenmanszaak, en dat aan hem derhalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het Vriendschapsverdrag moet worden verleend, overweegt de rechtbank het volgende.

2.14 In het Vriendschapsverdrag is in artikel II, eerste lid, aanhef en onder b, het volgende bepaald:

" Het zal onderdanen van de ene Partij zijn geoorloofd, het grondgebied van de andere Partij te betreden en daarbinnen te verblijven:
b. teneinde de bedrijfsuitoefening van een onderneming waarin zij een aanzienlijk kapitaal hebben belegd of waarin zij daadwerkelijk bezig zijn zulks te doen, te ontwikkelen en te leiden."

In het beleid in de Vc is in paragraaf B11/8.1 ten aanzien van het begrip 'bedrijfsuitoefening' het volgende opgenomen:

" Onder het begrip 'bedrijfsuitoefening van een onderneming' dient mede te worden verstaan een persoon die een Amerikaanse onderneming in Nederland vertegenwoordigt en in dienst van deze onderneming in een sleutelfunctie werkzaam is (zie artikel 2 van het Protocol). De vrije uitoefening van een beroep valt niet onder het begrip 'bedrijfsuitoefening van een onderneming' (zie artikel 8 van het bijbehorende Protocol). "

Ten aanzien van het begrip 'aanzienlijk kapitaal' is in paragraaf B11/8.1 van de Vc in het geval van een eenmanszaak het volgende bepaald:

"Eenmanszaak: een zodanig kapitaal, dat de ondernemer zelfstandig het bedrijf kan exploiteren. Dit dient per geval te worden bekeken, maar als minimum wordt € 4.500 aangehouden (...);

Het dient te gaan om eigen kapitaal, niet om geleend geld. Het belegde 'aanzienlijk kapitaal' dient op peil te worden gehouden. Dit houdt in dat het kapitaal nooit lager mag zijn dan het voor de desbetreffende ondernemingsvorm geldende minimum. De vreemdeling dient ter staving van zijn aanvraag recente cijfers over te leggen die zijn gecontroleerd door een daartoe bevoegde externe deskundige.

De onderneming dient te zijn ingeschreven in het handelsregister met een omschrijving van het bedrijf of de bedrijven die in de onderneming worden uitgeoefend."

2.15 De rechtbank overweegt allereerst dat zij bovenvermeld beleid van verweerder niet in strijd acht met het Vriendschapsverdrag. Ten aanzien van de stelling van eiser dat hij onder het

Vriendschapverdrag zou vallen en daarom in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, overweegt de rechtbank dat, voor zover al zou moeten worden aangenomen dat eiser een eenmanszaak drijft en hij een bedrijf voert in de zin van het Vriendschapsverdrag, eiser niet met recente cijfers die zijn gecontroleerd door een daartoe bevoegde externe deskundige heeft aangetoond dat er sprake is van een zodanig kapitaal dat hij de onderneming zelfstandig kan exploiteren. Uit het procesdossier blijkt immers dat eiser uitsluitend, op 4 oktober 2006, een halfjaarbalans heeft overgelegd. Uit deze overgelegde balans blijkt niet dat deze is opgesteld door een daartoe bevoegde externe deskundige. Op 14 juni 2007 heeft verweerder eiser voorts verzocht om toezending van onder andere bewijsstukken waaruit blijkt dat eiser een aanzienlijk kapitaal (te weten, tenminste € 4.500,-) in zijn huidige ondernemingsvorm heeft belegd. Verweerder heeft eiser in dit kader verzocht om recente cijfers over te leggen die zijn gecontroleerd door een daartoe bevoegd externe deskundige. Eiser heeft deze bewijsstukken niet overgelegd.

Niet betwist is voorts dat het gestelde bedrijf van eiser niet is ingeschreven in het handelsregister, hetgeen volgens het beleid van verweerder wel vereist is. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in het beleid, anders dan eiser stelt, deze eis mag stellen en dat deze eis niet in strijd is met de ratio en de strekking van het Vriendschapverdrag. Gelet op het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen om aan eiser geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen c.q. om de beperking van de aan eiser verleende verblijfsvergunning te wijzigen.

2.16 In geschil is voorts de omstandigheid of aan eiser op goede gronden op grond van artikel 3.52 van het Vb een verblijfsvergunning is onthouden. De rechtbank dient deze toets terughoudend te verrichten en is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiser aangevoerde individuele omstandigheden niet als dergelijke bijzonder kunnen worden aangemerkt dat op grond van klemmende redenen van humanitaire aard tot verblijfsverlening zou moeten worden overgegaan. Deze grief van eiser faalt.

2.17 Op grond van het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder terecht heeft besloten dat eiser ingevolge genoemde regelgeving niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunningen.

2.18 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.19 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummer: AWB 07/36992 BEPTDN

blad 6

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. F.M.D. Aardema en in het openbaar uitgesproken op 12 juni 2008.

De griffier:

De rechter:

E.Heemsbergen
(de griffier is verhinderd de uitspraak
te ondertekenen)

mr. F.M.D. Aardema

afschrift verzonden op: 12 JUNI 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Tegen deze uitspraak staat, voorzover die betreft het verzoek om een voorlopige voorziening ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Voor kopie conform
De Griffier

Oorsprong Advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 JUL 2008	
ZAAKNR.	200805299
AAN:	V3
BEHANDELD DD:	PAR:

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Per telefax: 070-365 13 80

Utrecht, 10 juli 2008

APPELSCHRIFT

Betreft: Hoger Beroep ex artikel 70 lid 1 Vreemdelingenwet j.o. artikel 37 Wet op de Raad van State

Inzake: Appellant :
Verblijvende te :
Geboortedatum :
Land van herkomst : Verenigde Staten
INDnr. : 9903-03-4089

Geeft eerbiedig te kennen:

Appellant, , verblijvende te , kiest te dezer zake woonplaats te Utrecht, aan de Niasstraat 1 (postadres: postbus 8213, 3503 RE Utrecht) ten kantore van zijn advocaat mr. E.J. Joosten.

Mr. E.J. Joosten, advocaat te Utrecht, verklaart hierbij, met het recht van vervanging, dat hij bepaaldelijk is gevolmachtigd door om onderhavig hoger beroepschrift bij Uw Afdeling in te dienen als bedoeld in artikel 70 lid 1 van de Vreemdelingenwet.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Utrecht, reg.nr. AWB 07 / 36991 BEPTDN (beroep regulier) van 12 juni 2008, verzonden op 12 juni 2008, waarin het beroep van appellant ongegrond is verklaard (productie 1). Tevens treft u aan een afschrift van de pleitnota beroep (productie 2).

Appellant wenst de navolgende grieven naar voren te brengen:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.15 geoordeeld dat verweerder in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen om aan eiser geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen c.q. om de beperking van de aan eiser verleende verblijfsvergunning te wijzigen, waarbij de rechtbank oordeelt dat verweerder in het beleid de eis mag stellen dat het bedrijf van eiser is ingeschreven in de kamer van koophandel en dat deze eis niet in strijd is met de ratio en strekking van het Nederlands - Amerikaans Vriendschapsverdrag.

Toelichting

Appellant heeft in de onderdelen 2.1. tot en met 2.4. van het beroepschrift gemotiveerd gesteld waarom zijn bedrijf wel degelijk voldoet aan de criteria zoals gesteld in het Nederlands - Amerikaans Vriendschapsverdrag.

Gesteld is dat hij een onderneming in economische zin drijft. Daarbij is aangegeven dat het in de praktijk bij vrije beroepen gaat om een vorm van (intellectuele) dienstverlening, zoals bijvoorbeeld advocaten, notarissen vertalers, architecten, en therapeuten die aanbieden maar dat eiser feitelijk meerdere activiteiten in zijn bedrijf verenigt, te weten het ontwerpen, het vervaardigen van zijn producten, almede acquisitie van klanten en het aan de man brengen c.q. verkopen van zijn producten,

Hierbij is aangegeven dat in de situatie van eiser sprake is van het voeren van een bedrijf in economische en dat dit blijkt uit het feit dat hij zelf ook zijn hoeden verkoopt, er dus er sprake is van commerciële bedrijfsvoering en dat eiser risico loopt in bedrijfseconomische zin.

Daarnaast is gerefereerd aan het feit dat de rijkgeschakeerde economische werkelijkheid, waarin ook vrij beroeps uitoefenaren zich steeds meer als marktdeelnemer gaan gedragen, laat zien dat een strikte scheiding tussen bedrijfsmatige activiteit en beroepsuitoefening niet meer bestaat en dat dit tot een wijziging heeft geleid van de Handelsregisterwet waarin het oude onderscheid tussen zelfstandige beroepsuitoefenaars en ondernemers die een bedrijf voeren is verdwenen.

Met de invoering van de nieuwe Handelsregisterwet per 1 juli 2008 zijn alle ondernemingen en rechtspersonen in Nederland wettelijk verplicht zich in te schrijven in het Handelsregister van de Kamer van Koophandel. Er geldt een overgangperiode tot en met 31 december 2009 voor bestaande ondernemingen.

Appellant meent derhalve dat aan het al dan niet inschrijven bij de kamer van koophandel in het kader van een beroep op het Vriendschapsverdrag in redelijkheid geen betekenis meer kan worden toegekend.

Op deze stelling is de rechtbank op geen enkele wijze ingegaan en appellant stelt dat sprake is van een motiveringsgebrek

Grief 2:

Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 2.16 overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiser aangevoerde individuele omstandigheden niet als dermate bijzonder kunnen worden aangemerkt dat op grond van klemmende redenen van humanitaire aard tot verblijfsverlening zou moeten worden overgegaan. De rechtbank heeft hierbij niet althans onvoldoende gemotiveerd waarom deze toets in het voordeel van verweerder dient uit te vallen.

Toelichting

Appellant meent dat in bezwaar en in beroep uitgebreid is aangevoerd welke feiten en omstandigheden leiden tot de conclusie dat de door eiser aangevoerde individuele omstandigheden wel degelijk als dermate bijzonder kunnen worden aangemerkt dat op grond van klemmende redenen van humanitaire aard tot verblijfsverlening zou moeten worden overgegaan.

Aangegeven is dat appellant HIV besmet is, dat zich in verband hiermee een oogglaucoom bij hem heeft ontwikkeld, waardoor hij nagenoeg blind is geworden. Tevens is hierbij aangegeven dat appellant mede als gevolg hiervan de werkzaamheden van zijn eigen bedrijf " heeft moeten staken, dat hij zich thans slechts staande kan houden vanwege het feit dat hij in de persoon van heer J een mantelzorger heeft die hem vierentwintig uur per dag verzorgt en alles voor hem regelt en dat hij in de Verenigde Staten niemand heeft waar hij op kan terug vallen.

Vervolgens is ook aangegeven dat appellant reeds vanaf 1985 in Europa en vanaf 1992 in Nederland verblijft en dat hij van 14 januari 1993 tot 12 juli 1998 en van 17 mei 2000 tot 17 mei 2006 hier te lande in het bezit is geweest vaneen verblijfsvergunning op grond van arbeid in loondienst respectievelijk op grond van het Nederlands- Amerikaans Vriendschapsverdrag.

Hierbij is gesteld dat de Nederlandse Vreemdelingenwet weliswaar formeel niet voorziet in een regeling die appellant op grond van zijn verblijfsverleden hier te lande aanspraak kan doen maken op een verblijfsvergunning (zoals bijvoorbeeld op grond van een verblijfsvergunning bij echtgenoot na drie jaar aanspraak bestaat op een verblijfsvergunning voor voortgezet verblijf), maar dat het verblijfsverleden van appellant daardoor juist des te zwaarder dient mee te wegen in de afweging of de door eiser aangevoerde individuele omstandigheden als dermate bijzonder kunnen worden aangemerkt dat op grond van klemmende redenen van humanitaire aard tot verblijfsverlening zou moeten worden overgegaan.

Tenslotte is nog aangegeven dat appellant in de periode van 14 januari 1993 tot 12 juli 1998 toen hij in het bezit was van een verblijfsvergunning op grond van arbeid in loondienst gezien zijn bijzondere kwaliteiten als veelgevraagd dansdocent aan diverse Nederlandse Hoge Scholen een bijzondere bijdrage heeft geleverd aan de Nederlandse cultuur.

De rechtbank heeft op geen enkele manier gemotiveerd waarom verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door eiser aangevoerde individuele omstandigheden niet als dermate bijzonder kunnen worden aangemerkt dat op grond van klemmende redenen van humanitaire aard tot verblijfsverlening zou moeten worden overgegaan. Appellant stelt dat sprake is van een motiveringsgebrek

Conclusie

Op grond van het vorenstaande verzoekt appellant u

- dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak van de Rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Utrecht, te vernietigen;
- het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren;
- de Staatssecretaris van Justitie te veroordelen in de proceskosten.

Voor appellant,

E.J. Joosten
gemachtigde

Productie(s):

1. Uitspraak Rechtbank Utrecht
2. pleitnota beroep

Cc: IND, Unit-PV Den Haag